

Stradanje svetih mučenika Fruktuosusa, biskupa, Augurija i Eulogija, đakona, u Teragoni 21. siječnja, u doba careva Valerijana i Galijena
(Prijevod: Tiziana Sbisà)

1 .- U doba konzulata Emilijana i Basa, u nedjelju, 16. siječnja, uhićeni su Fruktuosus, biskup, te Augurije i Eulogije, đakoni. Nakon što se Fruktuosus povukao u svoju sobu ušli su u kuću vojnici pretorijanske garde, Aurelije, Festucije, Elija, Polencije, Donat i Maxim. On je čuo njihove korake, ustao i pozdravio ih, iako je bio u sandalama.

Vojnici su rekli:

- Pođi s nama, guverner poziva Vas i Vaše đakone.

Fruktuosus je odgovorio:

- Idem, ali dopustite mi da stavim cipele.

Vojnici su odgovorili:

- Stavite ih, ako želite.

Kada su stigli na to mjesto bili su zarobljeni. Fruktuosus, međutim, samopouzdan i radostan, zbog slave Gospodnje koja mu je bila suđena, molio je bez prestanka. Braća ga nisu napustila, donoseći mu hranu i moleći ga da budu prisutni u njegovim mislima.

2 .- Sljedećeg dana, krstio je našeg brata po imenu Rogatianum. Proveli su šest dana prije nego što su bili pozvani da daju izjavu u petak 21. siječnja.

Guverner Emilijan reče:

- Nek dođe Fruktuosus, nek dođe Augurije, nek dođe Eulogije.

Vojnici su odgovorili:

- Ovdje su!

Guverner Emilijan reče Fruktuosusu:

- Da li znaš što su carevi naredili?

Fruktuosus je odgovorio:

- Ne znam što su naredili, ali ja sam kršćanin!

Guverner Emilijan reče:

- Naredili su da poštujete naše Bogove.

Fruktuosus je odgovorio:

- Ja obožavam jednog Boga, tvorca neba, zemlje i mora, i svega što postoji.

Emilijan je inzistirao:

- Zar ne znaš da postoje bogovi?

Fruktuosus je rekao:

- Ja to ne znam.

Emilijan mu zaprijeti:

- Znati ćeš kasnije.

Fruktuosus je pogledao u Boga i počeo se moliti u tišini. Guverner Emilijan je uzviknuo:

- Dakle to su oni kojima obraća pažnju, to su oni kojih se treba bojati, to su oni koje treba obožavati, umjesto da vjeruje u naše bogove i obožava statue careva!

Guverner Emilijan reče Auguriju:

- Nemoj slušati Fruktuosusove riječi.

Augurije je rekao:

- Ja slavim svemogućeg Boga.

Guverner je rekao Eulogiju:

-Možda obožavaš Fruktuosusa?

Eulogije mu je objasnio:

- Ja ne obožavam Fruktuosusa, ali obožavam istog Boga kojeg Fruktuosus obožava!

Guverner Emilijan se obratio Fruktuosusu:

- Jesi li ti biskup?

Fruktuosus je rekao:

- Jesam!

Emilijan ga osudi:

- Bio si!

I naredi da budu živi spaljeni.

3 .- Dok su Fruktuosus i njegovi đakoni bili odvedeni u amfiteatar, ljudi su počeli oplakivati biskupa Fruktuosusa jer su ga toliko voljeli, i to ne samo njegova braća, već i pogani. Fruktuosus je tako postao slika savršenog biskupa kojeg je opisao Sveti Duh kroz riječi blaženog apostola Pavla, izabrani kalež, doktor naroda. Zbog toga čak su i vojnici, svijesni velike slave koju će postići, bili sretni, umjesto da tuguju. I kad mu je netko među braćom ponudio pripremljen napitak, on je odgovorio:

- Nije još uvijek vrijeme - rekao je on - da se završi sa slavljem posta.

Ovo se dešavalo između deset i jedanaest ujutro. I pošto je još u srijedu bila ostvarena svečanost posta, čak se i sada, unatoč zatvoru, sretan i postojan, veselio da će dostići Raj kojeg je Bog pripremio za one koji ga ljube, s mučenicima i prorocima, sa stanice iz koje je krenuo u petak. Kad su stigli u amfiteatar, marljivo mu je prišao njegov lektor Augustalije, koji ga je plačući preklinjao da mu skine cipele. Taj blaženi mučenik, siguran i pouzdan zbog Božjeg obećanja, odgovorio je na sljedeći način:

- Ostavi brate, ja ću to učiniti.

Kada je bio bosonog, vojnik po imenu Felix, brat naš, prišao mu je i pružio mu desnu ruku preklinjajući ga da bude prisutan u njegovim mislima. Glasno, da čuju svi prisutni, odgovorio je:

- U mojim mislima mora biti uvijek prisutna Katolička crkva, od istoka do zapada.

4 .- Stojeći tako na ulazu u amfiteatar, spremni pristupiti spasenju više nego stradanju, u prisustvu vojnika prethodno spomenutih, Fruktuosus, tako da su ga naša braća mogla čuti, inspiriran Svetim Duhom, koji je govorio kroz njegova usta, je rekao:

- Nikada više vam neće nedostajati svećenik niti ćete biti razočarani obećanjem Gospodina, ni sada ni kasnije. Ovo što sada gledate je samo prolazna slabost.

Nakon što je utješio braću, oni su postigli spasenje koje su zavrijedili, čak i sretni svojim mučeništvom, kao što je obećano u Svetom Pismu. Postali su slični Hanana, Azaru i Misaelu, pošto je i nad njima sjalo Trojstvo onda kada se, dok su bili u zemaljskoj vatri, pred njima ukazao Otac, tješio ih Sin i okružio ih Sveti Duh svojim plamenovima. Pošto su izgorjeli konopci s kojima su mu ruke bile vezane, Fruktuosus, naviknut slaviti Boga, slaveći, na koljenima, siguran u uskrsnuće, molio se Bogu s istom pobjedničkom gestom rassetog Gospodina.

5 .- Kasnije nisu nedostajala uobičajena i divna čuda Gospodnja: nebo se otvorilo i Babilon i Migdonije, naša braća u službi guvernera Emilijana, pokazali su njegovoj kćeri, njihovoj zemaljskoj dami, kako se Fruktuosus i njegovi đakoni, okrunjeni, uzdižu ka nebu, a stupovi za koje su bili vezani ostali su na mjestu. Ali Emilijan, pozvan da sudjeluje u viziji, nije bio dostojan da ih vidi, a sluge su rekle:

- Dođi i vidi kako su oni koje ste danas osudili vraćeni nebu i njihovoj nadi.

6 .- Braća, zbunjena bez njegovog vodstva, osjećala su se tužno, ne samo zato što su žalili Fruktuosusa već zato što im je nedostajao. Svi oni, međutim, svjesni njegove vjere i borbe, noću su požurili u amfiteatar noseći vino da ugase tijela, koja su još uvijek gorjela. Nakon toga, svatko je

pokušao uzeti najveću količinu pepela. Čak i tada, čuda našeg Spasitelja i Gospodina manifestirala su se kako bi potvrdili pouzdanje vjernika i dali primjer najslabijima.

Ono što je mučenik Fruktuosus iz milosti Božje podučavao u životu, kao obećanje Gospodina i Spasitelja, bilo je sada potvrđeno njegovim nedavnim stradanjem i vjerom u uskrsnuće tijela. Dakle, nakon njegove muke, ukazao se braći i naredio da svatko od njih vrati bez odlaganja sve ono što su uzeli, zbog ljubavi, iz pepela.

7 .- Fruktuosus i njegovi đakoni ukazali su se Emilijanu, koji ih je bio osudio, odjeveni tunikom obećanja, prekoravajući i upozoravajući ga da je uzalud oduzeo tijela i sahranio one koje je, najzad, morao konačno prepoznati kao pobjednike.

O blaženi mučenici, neokaljani kao dragocjeno zlato, prekriveni oklopom vjere i kacigom nade, ovjenčani dijademom i vijencem nepodmitljivost, koji ste zgazili glavu Zla! O blaženi mučenici, koji zaslužujete slavno mjesto na nebu, sa desne strane Krista, slaveći Boga, Oca Svemogućeg, i Isusa Krista, Sina njegova, i Duha Svetoga!

Amen!